

SZAKMAI BESZÁMOLÓ

Egy régi szakmai és baráti kapcsolat következménye volt Az Üvegbura névre hallgató előadásunk, mely monodrámának indult, később a minket segítő Birta Marci zenész-koreográfus intenzív jelenléte egy második szereppé alakult a színpadon.

Se én, se a főszerepet alakító Koós Boglárka azelőtt ilyen és ekkora kihívással nem találkozott, az alapítványi támogatás lehetővé tette hogy díszletünk, jelmezünk, fogyóeszközünk legyen. Egy regény adaptálása, a napi szintű próba, a hatalmas szöveganyag, élőzene-használat, a koreografikus forma izgalmas vállalkozás volt és örömteli folyamat.

Megtudtuk magunkról, hogyha nem is hibátlanul, de viszonylagos sikerrel másfél órán keresztül tudunk játszani térrel, zenével és egy prózai anyaggal, mely bár közérthető, de érzékeny témákról mesél. Fiatal nőket érintő kérdések és a mentális betegségek tabujával kapcsolatos, klasszikus történetet dolgoztunk fel, ennek keresve minden iróniáját és végletességét. Az egész főpróbahetet tanári és osztálytársi visszajelzések mentén csináltuk, húztuk, szoktuk a nézőket.

Számomra rendezőként az első premierélmény, egész-előadás élmény.